

บทที่ 4

สุกร ห่วงโซ่อุปทานสุกร ความเชื่อมโยง และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

โดยบทนี้จะกล่าวถึง สุกร ห่วงโซ่อุปทานสุกร ความเชื่อมโยง รวมไปถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทานสุกร ที่นำมาใช้พิจารณาในการสร้างแบบจำลองสถานการณ์มีดังต่อไปนี้

1. สุกร ห่วงโซ่อุปทานสุกร และความเชื่อมโยง

1.1 พันธุ์สุกรที่นิยมเลี้ยงในประเทศไทย

1.1.1 สุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ หรือยอร์กเชียร์ (Large white or Yorkshire) เป็นพันธุ์ที่นิยมเลี้ยงมากในเขตร้อน เนื่องจากสามารถปรับตัวเข้ากับสภาวะแวดล้อมได้ดี มีถิ่นกำเนิดจากประเทศอังกฤษ ลักษณะรูปร่างมีขนและหนังสีขาวตลอดตัว อาจมีจุดดำบ้าง จมูกยาว หูตั้ง ตัวโตปานกลาง ไหล่โต สะโพกโตไม่เด่นชัดนัก ตัวผู้โตเต็มที่หนักประมาณ 250-350 กิโลกรัม ตัวเมียหนัก 250-300 กิโลกรัม เป็นสุกรพันธุ์ที่มีอัตราการเจริญเติบโตเร็วมาก ให้ลูกดกประมาณ 10-15 ตัว เลี้ยงลูกเก่ง มีคุณภาพซากดีเหมาะแก่การใช้ผลิตลูกผสมเป็นสุกรขุนส่งตลาด (สุกิจ ติตชัย, 2551)

1.1.2 สุกรพันธุ์แลนด์เรซ (Landrace) มีถิ่นกำเนิดในประเทศเดนมาร์ค สุกรพันธุ์นี้ได้มาจากการผสมพันธุ์ของสุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ และสุกรพันธุ์พื้นเมืองของเดนมาร์ค มีการเจริญเติบโตเร็ว คุณภาพซากดี ลูกดกปานกลาง ประมาณ 9-10 ตัว เลี้ยงลูกเก่ง รูปร่างลักษณะของพันธุ์คือ จมูกยาว หัวเล็ก หูปลอก ขนาดของหูไม่แน่นอน ถ้ามาจากอเมริกา เนเธอร์แลนด์ หูจะใหญ่ แต่ถ้ามาจากเดนมาร์ค หูจะเล็ก สีของขนและหนังขาว ลำตัวยาว มีซี่โครงมากกว่าพันธุ์อื่นๆ 1 คู่(16-17 คู่) ลำตัวเล็ก ไหล่กว้างหนา สะโพกโตเห็นเด่นชัดหลังโค้งไม่มากนัก

1.1.3 สุกรพันธุ์ดูโรค (Duroc) มีถิ่นกำเนิดในภาคตะวันออกของอเมริกา ต้นตระกูลถูกปรับปรุงมาจากสุกรสามพันธุ์คือ พันธุ์ Jersey Reds, Red Duroc และ Berkshire ลักษณะของพันธุ์คือ จมูกไม่ยาวนัก หัวโตพอสมควร หูตั้ง ปลายหูปลอก ลักษณะสีขนจะมีสีเหลืองทองไปจนถึงแดง หรือแดงออกดำ แต่สีแดงจัดเป็นที่นิยมนมากที่สุด ลำตัวสั้นกว่าพันธุ์เบคอน ความโค้งของสันหลังคล้ายคันธนู สะโพกและไหล่หนา และกว้างเห็นอย่างชัดเจน โตเต็มที่ตัวผู้หนักประมาณ 200-300 กิโลกรัม ตัวเมียหนัก 180-250 กิโลกรัม ลูกดกปานกลาง ประมาณ 8-10 ตัว การเจริญเติบโตดี ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารให้เป็นเนื้อดีมาก คุณภาพซากดี สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในภูมิภาคแทบทุกชนิด

1.1.4 สุกรพันธุ์แฮมเชียร์ (Ham shire) มีถิ่นกำเนิดในอเมริกา รูปร่างลักษณะและคุณสมบัติคือ จมูกยาว หัวค่อนข้างเล็ก หูตั้ง เป็นสุกรที่มีสีดำ แต่มีคางขาวบริเวณหัวไหล่จรดขาหน้าทั้งสอง เป็นสุกรประเภทพันธุ์เนื้อเหมือนพันธุ์ดูโรค รูปร่างอื่นๆคล้ายดูโรค แต่ขนาด

เล็กกว่า มีลูกตกพอสมควร คุณภาพซากค่อนข้างดี นิยมเลี้ยงไว้เพื่อผสมข้ามพันธุ์กับพันธุ์อื่นๆ เพื่อให้ได้ลูกผสมที่มีคุณภาพดี เมื่อโตเต็มที่ตัวผู้มีน้ำหนักประมาณ 250-350 กิโลกรัม ตัวเมียหนัก 200-300 กิโลกรัม

1.1.5 สุกอร์พันธุ์เปียร์เทรน (Pie train) มีถิ่นกำเนิดที่ประเทศเบลเยียม เป็นสุกอร์ที่เกิดจากการผสมระหว่างสุกอร์ที่มีจุดดำและสุกอร์สีขาวของเบลเยียม มีรูปร่างลักษณะลำตัวสีขาว และมีจุดดำขนาดใหญ่อยู่ทั่วไปบนลำตัว สะโพกใหญ่เนื้อห�วไหล่มาก ซากมีเนื้อมาก แต่สุกอร์พันธุ์นี้มีการให้ลูก การเจริญเติบโต และประสิทธิภาพการใช้อาหารค่อนข้างต่ำ

ในระยะหลังสุกอร์รุ่นปู่ย่าพันธุ์มีมากพันธุ์ขึ้น แต่ที่นิยมเลี้ยงอย่างแพร่หลายในประเทศไทยมี 3-4 พันธุ์คือ พันธุ์ลาร์จไวท์ พันธุ์แลนด์เรซ พันธุ์ดัวร์อกและพันธุ์เปียร์เทรน และในการศึกษานี้สุกอร์ในรุ่นปู่ย่าพันธุ์ได้แก่ พันธุ์ลาร์จไวท์ และแลนด์เรซ ตามสายพันธุ์ที่บริษัทกรณีมีการเลี้ยง ซึ่งสุกอร์ทั้ง 2 สายพันธุ์นี้มีลักษณะเด่นในด้านการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ซึ่งเหมาะสมต่อการนำเข้ามาเลี้ยงในเมืองไทย และมีอัตราการเจริญเติบโตที่ค่อนข้างเร็ว เหมาะแก่การเลี้ยงเพื่อให้สุกอร์ขุนเพื่อจำหน่ายหรือแปรรูป

1.2 แบบของการผสมพันธุ์สุกอร์

แบบของการผสมพันธุ์สุกอร์ที่นิยมมาก และใช้ในอุตสาหกรรมการเลี้ยงสุกอร์มี 4 แบบคือ

1.2.1 การผสมในสายพันธุ์เดียวกันเพื่อผลิตเป็นลูกสุกอร์พันธุ์แท้ จะใช้สุกอร์พันธุ์เดียวกันแต่ต่างสายเลือดกัน ซึ่งลูกสุกอร์ที่คลอดออกมา จะมีลักษณะเหมือนพ่อแม่ สามารถเก็บตัวที่มีลักษณะเด่นทั้งตัวผู้และตัวเมียสืบสายพันธุ์ได้ ซึ่งจะได้เป็นสุกอร์รุ่นทวดพันธุ์ (Great Grand Parent : GGP) และสุกอร์ที่มีลักษณะเด่นรองลงมาจัดเป็นสุกอร์รุ่นปู่ย่าพันธุ์ (Grand Parent: GP)

1.2.2 การผสมข้ามพันธุ์ระหว่างสุกอร์ 2 พันธุ์ เพื่อให้ได้ลูกผสมระหว่างสองสายพันธุ์ที่มีลักษณะเด่น ลูกที่ได้จะมีระดับสายเลือด 50 เปอร์เซ็นต์ ลูกสุกอร์เพศผู้เป็นสุกอร์ขุนทั้งหมด ส่วนลูกสุกอร์เพศเมียที่มีลักษณะดีสามารถเก็บไว้เป็นแม่พันธุ์ได้ ซึ่งจะได้เป็นสุกอร์รุ่นพ่อแม่พันธุ์ (Parent Stock: PS)

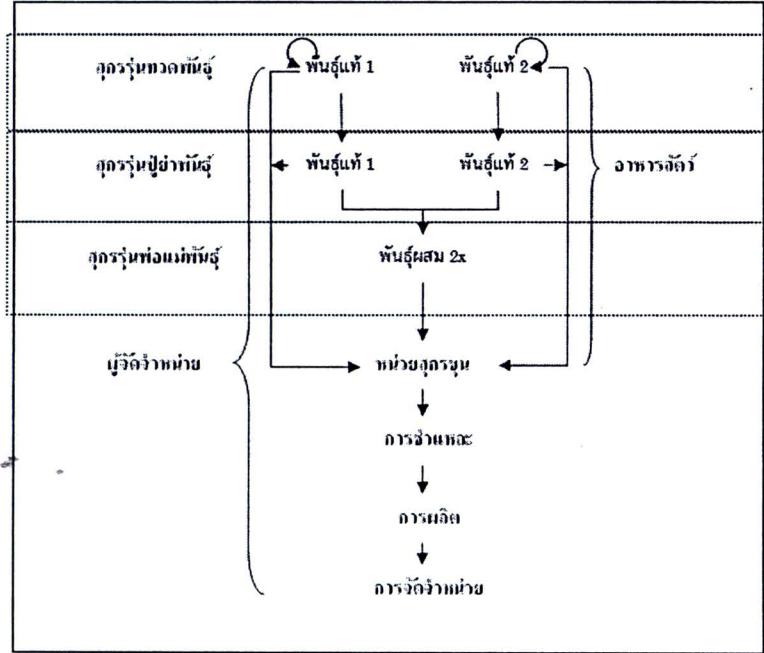
1.2.3 การผสมข้ามแบบไขว้สลับระหว่าง 2 พันธุ์ คือการใช้แม่สุกอร์ที่คัดได้จากลูกผสมสองสายพันธุ์ ผสมกับพ่อสุกอร์ที่เป็นพันธุ์แท้ พันธุ์ใดพันธุ์หนึ่งที่มีอยู่ในสายแม่พันธุ์ เพื่อผลิตลูกที่มีระดับสายเลือด 75 เปอร์เซ็นต์ ในสายพันธุ์ใดสายพันธุ์หนึ่ง เพื่อให้ได้ลูกสุกอร์เพื่อนำไปขุน หรือสุกอร์เพศเมียที่มีลักษณะดีเก็บไว้เพื่อเป็นแม่พันธุ์ได้

1.2.4 การผสมข้ามระหว่างสุกอร์ 3 พันธุ์ จุดประสงค์เพื่อผลิตลูกสุกอร์ขุนที่มีอัตราการเจริญเติบโตดี อัตราการแลกเนื้อดี ลูกตก แข็งแรง ทนทานต่อโรคและสภาพแวดล้อมได้ดี ที่นิยมทำในปัจจุบัน คือการนำเอาแม่สุกอร์ลูกผสมสองสายพันธุ์ ระหว่างพันธุ์ลาร์จไวท์กับ

แลนด์เรซ ที่มีระดับสายเลือดพันธุ์ละ 50 เปอร์เซนต์ ผสมกับพ่อสุกรพันธุ์ดুর็อก ลูกสุกรทั้งเพศผู้และเพศเมียเป็นลูกสุกรเพื่อขุนจำหน่าย

ในส่วนของบริษัทกรณีศึกษานั้น ห่วงโซ่อุปทานของสุกรได้แบ่งเป็น 4 ส่วนหลัก ซึ่งแยกตามแบบของการผสมพันธุ์สุกร คือ ส่วนของสุกรรุ่นทวดพันธุ์, ปุ๋ย่า, พ่อแม่ และระดับขุน ดังภาพที่ 4.1 เนื่องจากรุ่นทวดพันธุ์เป็นรุ่นสุกรที่มีเป้าหมายในการผลิตแม่สุกรพันธุ์เพื่อส่งไปเป็นแม่พันธุ์ในรุ่นทวดพันธุ์เอง และส่งเป็นแม่พันธุ์ในรุ่นปุ๋ย่าพันธุ์ และในรุ่นปุ๋ย่าพันธุ์มีเป้าหมายในการผลิตแม่สุกรพันธุ์เพื่อส่งไปเป็นแม่สุกรในรุ่นพ่อแม่พันธุ์ และในรุ่นต่ำลงมาคือ สุกรรุ่นพ่อแม่พันธุ์นั้น มีเป้าหมายในการผลิตลูกสุกรที่เป็นลูกสุกรขุนเพียงอย่างเดียว

การที่ต้องมีความจำเป็นในการใช้แม่สุกรพันธุ์จากรุ่นที่อยู่เหนือกว่าขึ้นไปหนึ่งชั้น เพราะสุกรในรุ่นที่อยู่ในระดับสูงคือรุ่นทวดพันธุ์ และปุ๋ย่าพันธุ์จะเป็นสุกรที่มีลักษณะดี เพราะเป็นรุ่นที่เป็นพันธุ์แท้ ซึ่งเกิดจากการผสมของแม่สุกรกับพ่อสุกรพันธุ์ในสายพันธุ์เดียวกัน เพื่อเป็นการรักษาพันธุ์แท้ และลักษณะของสุกรสายพันธุ์นั้น ๆ ไว้ให้คงอยู่ และแม่สุกรในรุ่นที่ต่ำลงมาคือรุ่นพ่อแม่พันธุ์ เป็นสุกรที่เกิดจากการผสมของแม่สุกรกับพ่อสุกรพันธุ์ต่างสายพันธุ์กันเพื่อให้ได้ลักษณะดีจากแต่ละสายพันธุ์ และให้ผลผลิตคือ สุกรขุนตามคุณสมบัติที่ต้องการ โดยสรุปแล้วสุกรในรุ่นทวด และปุ๋ย่า มีไว้เพื่อเป็นแม่สุกรในการผลิตสุกรพันธุ์แท้ตรงตามสายพันธุ์ และสุกรในรุ่นพ่อแม่มีไว้เพื่อผลิตลูกสุกรขุน ที่เกิดจากการผสมข้ามสายพันธุ์เพื่อให้ได้สุกรขุนตามลักษณะที่ต้องการ

ภาพที่ 4.1 ห่วงโซ่อุปทานสุกรแยกตามแบบของการผสมพันธุ์

1.3 ห่วงโซ่อุปทานสุกร

โดยห่วงโซ่อุปทานสุกรเป็นห่วงโซ่ที่มีความยาวด้านเวลา และความซับซ้อนของแต่ละรุ่นพันธุ์ ซึ่งได้อธิบายแยกตามรุ่นพันธุ์ของสุกร

1.3.1 สุกรรุ่นทวดพันธุ์

สุกรรุ่นทวดพันธุ์มีลักษณะห่วงโซ่ดังแสดงในภาพที่ 4.2 ซึ่งจะสามารถแยกออกเป็น 3 ส่วนหลัก ๆ คือ ส่วนของแม่สุกรพันธุ์ ลูกสุกรเพศเมีย และลูกสุกรเพศผู้

ส่วนของแม่สุกรพันธุ์นั้นจะเริ่มตั้งแต่แม่สุกรท้องว่างพร้อมผสมกับน้ำเชื้อ ซึ่งแม่สุกรจะให้ลูกตั้งแต่ท้องที่ 1 ถึงท้องที่ 8 หลังจากนั้นแม่สุกรจะถูกคัดออกเนื่องจากหลังท้องที่ 8 แม่สุกรจะให้ลูกน้อย โดยช่วงที่แม่สุกรให้ลูกมากที่สุดจะเป็นช่วงท้องที่ 3-5 หลังจากแม่สุกรผสมกับน้ำเชื้อแล้วช่วงสัปดาห์ที่ 1-15 อาจเกิดการผสมไม่ติดได้ประมาณ 5% และหากผสมไม่ติดแม่สุกรจะกลับไปเป็นแม่สุกรท้องว่างเพื่อผสมใหม่อีกครั้ง ช่วงสัปดาห์ที่ 4-15 อาจเกิดการแท้งของแม่สุกรได้ประมาณ 0.5% ซึ่งหากเกิดการแท้ง จำเป็นต้องให้แม่สุกรพักท้องเป็นเวลา 5 สัปดาห์จึงจะนำเข้าผสมต่อไปได้ และในช่วงสัปดาห์ที่ 16 อาจเกิดการท้องล้มได้ประมาณ 0.7% หลังจากแม่สุกรให้ลูกแล้วนั้นแม่สุกรจะให้นมลูกต่ออีกประมาณ 3 สัปดาห์ และแม่สุกรพักท้องอีก 1 สัปดาห์จึงนำเข้าผสมใหม่ได้โดยที่แม่สุกรหนึ่งตัวจะให้ลูกครอกละ 8-14 ตัว

ส่วนของลูกสุกรเพศเมีย ในส่วนของลูกสุกรนั้นช่วงที่ลูกสุกรยังไม่หย่านมจะมีการตายของลูกสุกรขึ้นได้คือ อัตราการตายก่อนหย่านม (Pre Wean dead) โดยปกติประมาณ 7% หลังจากหย่านมจะทำการแยกสุกรเพศผู้และเพศเมียซึ่งมีอัตราส่วนประมาณ 50:50 ในส่วนของลูกสุกรเพศเมียนั้นเมื่อถึงสัปดาห์ที่ 20 จะมีการคัดเกรดลูกสุกรพันธุ์ดีโดยที่จะมีลูกสุกรพันธุ์ดีเพื่อเป็นแม่พันธุ์ได้ประมาณ 45% และที่เหลือจะถูกส่งไปเป็นสุกรขุนซึ่งใน 45% นี้จะแยกเป็นสุกรเพื่อทดแทนในฟาร์มหรือต่างฟาร์ม ซึ่งลูกสุกรที่ถูกส่งไปต่างฟาร์มจะเป็นรุ่นปุ๊ย่าพันธุ์ ส่วนที่ทดแทนในฟาร์มจะเป็นรุ่นปุ๊ย่าพันธุ์ และรุ่นทวดพันธุ์ ในบางกรณีอาจจะมีลูกสุกรบางตัวที่ตกเกรดแล้วจะนำไปเป็นลูกสุกรระดับสุกรขุนได้ในสัปดาห์ที่ 34

ส่วนของลูกสุกรเพศผู้ หลังจากแยกเพศลูกสุกรแล้วนั้นลูกสุกรเพศผู้จะถูกคัดเกรดในสัปดาห์ที่ 12 โดยแยกเป็นลูกสุกรพันธุ์ดีประมาณ 10% และที่เหลือเป็นลูกสุกรระดับสุกรขุน จากนั้นลูกสุกรพันธุ์ดีเลี้ยงจนถึงสัปดาห์ที่ 24 จะมีการคัดลูกสุกรที่ตกเกรดออกซึ่งจะกลายเป็น ลูกสุกรเพศผู้ไม่ตอน ประมาณ 50% ซึ่งนำไปเป็นสุกรขุน แต่ไม่ผ่านการตอนซึ่งจะมีราคาที่ถูกกว่าระดับสุกรขุนปกติ จากนั้นลูกสุกรที่คัดพันธุ์ผ่านจะถูกแยกเพื่อขายเป็นพ่อพันธุ์ หรือเป็นพ่อพันธุ์เพื่อทดแทนในฟาร์มเอง ซึ่งสุกรพ่อพันธุ์นั้นจะพร้อมรีดน้ำเชื้อเพื่อไปผสมในสัปดาห์ที่ 44

1.3.2 สุกรุ่นปู้ย่าพันธุ์

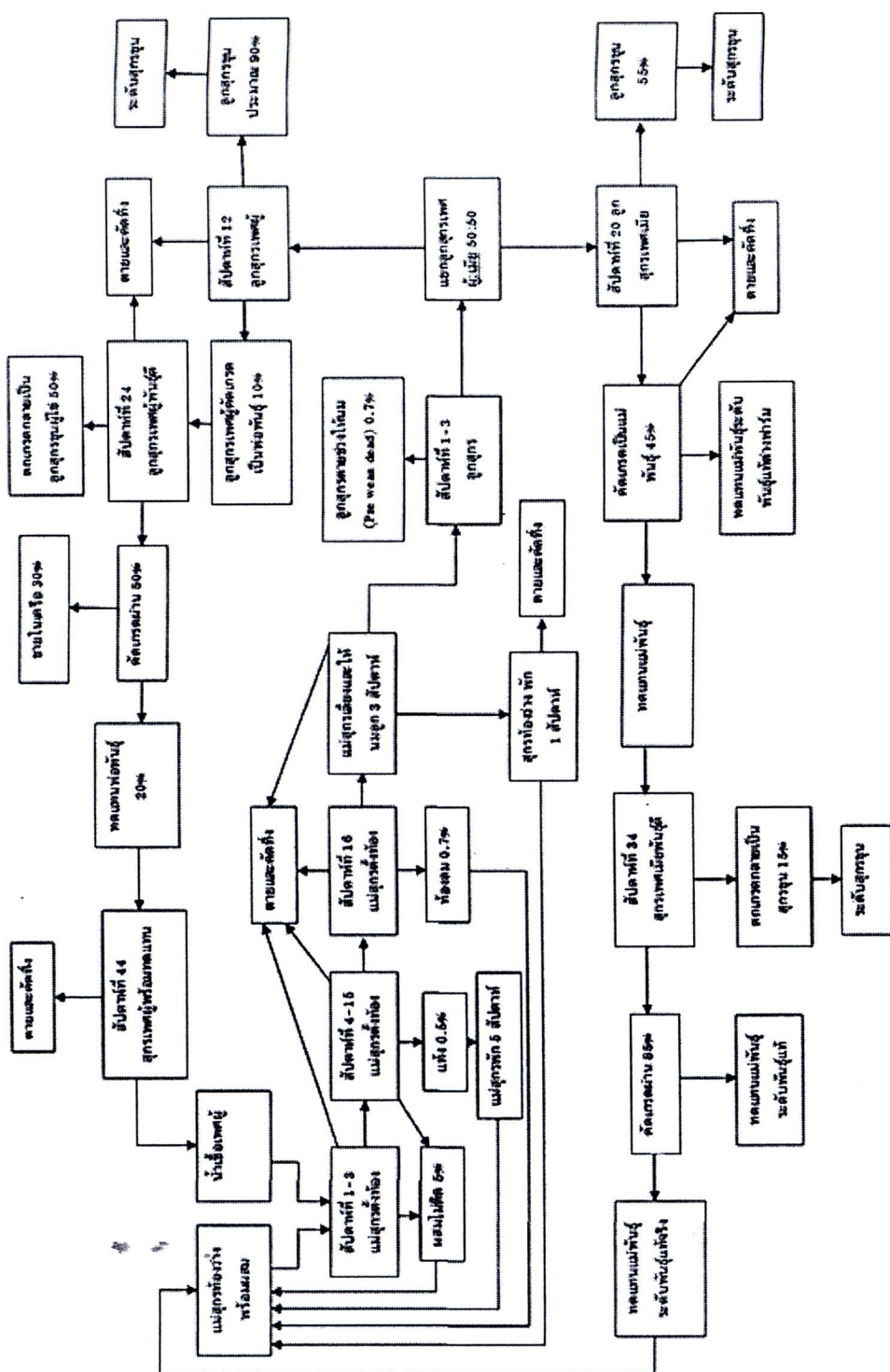
สุกรุ่นปู้ย่าพันธุ์นั้นจะมีลักษณะของท่วงโซ่คล้ายกับสุกรุ่นทวดพันธุ์ แสดงดังภาพที่ 4.3 แต่จะมีความแตกต่างในส่วนของลูกสุกร คือ ลูกสุกรเพศผู้ของรุ่นปู้ย่าพันธุ์ นั้นจะถูกนำไปขุนทั้งหมด ไม่มีการคัดเป็นพ่อพันธุ์ และลูกสุกรเพศเมียนั้นจะมีการคัดเกรดเพื่อ ทดแทนเป็นแม่พันธุ์สุกรในรุ่นพ่อแม่พันธุ์ ดังนั้นลูกสุกรที่คัดพันธุ์ผ่านจะถูกส่งนำไปทดแทนในรุ่น พ่อแม่พันธุ์ ไม่นำมาทดแทนในรุ่นปู้ย่าพันธุ์เอง ซึ่งแม่สุกรที่นำมาทดแทนในรุ่นปู้ย่าพันธุ์นั้น ได้มาจากลูกสุกรที่คัดเกรดผ่านเป็นรุ่นปู้ย่าพันธุ์ดังภาพที่ 4.3

1.3.3 สุกรุ่นพ่อแม่พันธุ์

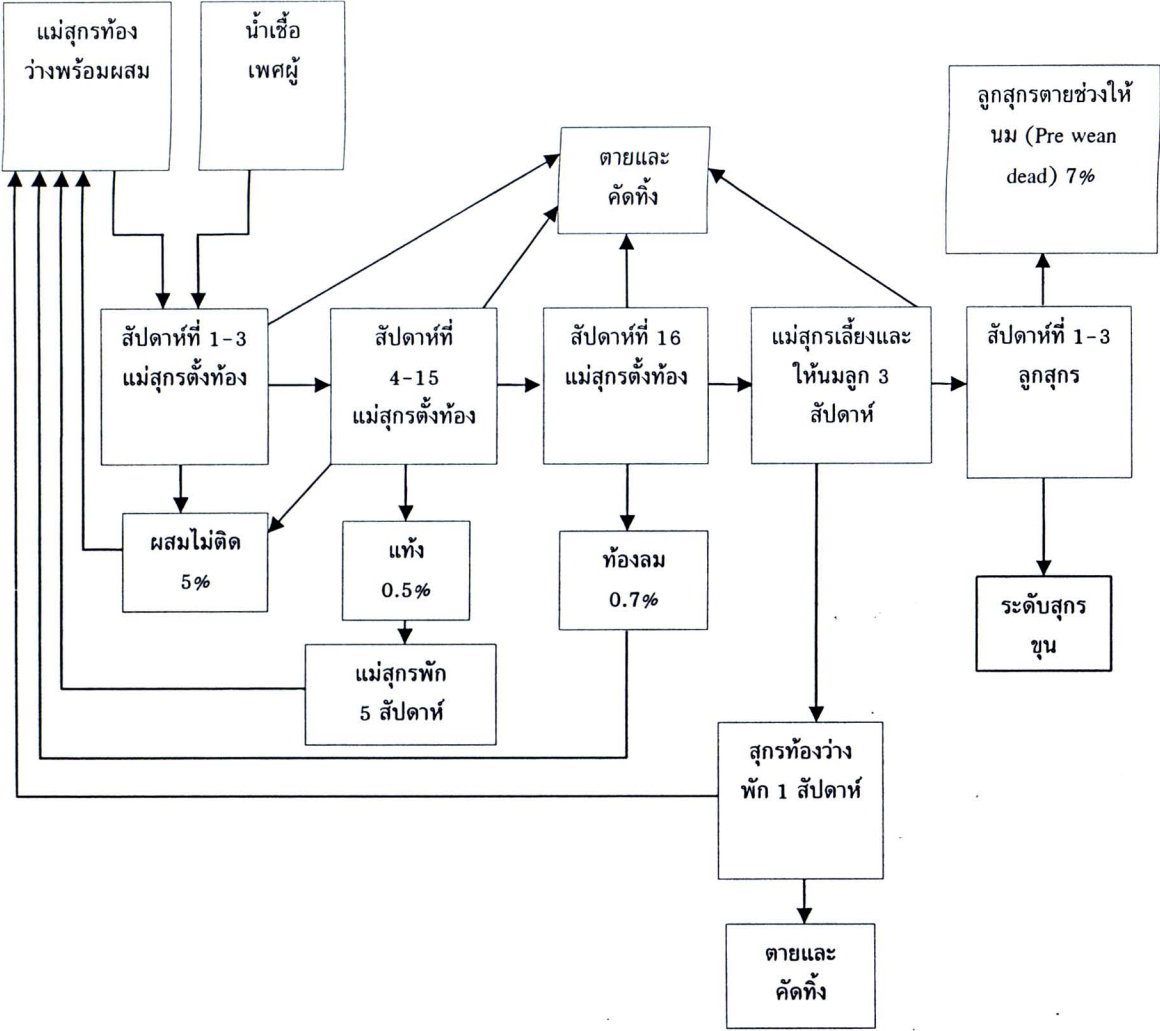
สุกรุ่นพ่อแม่พันธุ์นั้นในส่วน of แม่สุกรจะมีลักษณะเดียวกันกับรุ่นทวด พันธุ์และรุ่นปู้ย่าพันธุ์ แต่จะมีความแตกต่างกันในส่วน of ลูกสุกร คือ ลูกสุกรทั้งหมดที่ได้จะเป็น สุกรุ่นขุนเท่านั้นแสดงดังภาพที่ 4.4

1.3.4 สุกรุ่นขุน

สุกรุ่นขุนเป็นระดับของสุกรขุนเพื่อการแปรรูป ซึ่งสุกรขุนจะโตเต็มที่ พร้อมขายหรือแปรรูปได้นั้นจะมีอายุ 24 สัปดาห์

ภาพที่ 4.2 ห่วงโซ่อุปทานรุ่นทวดพันธุ์

ภาพที่ 4.4 ห่วงโซ่อุปทานสุกรรุ่นพ่อแม่พันธุ์

1.4 ความเชื่อมโยงของสุกรแต่ละรุ่นพันธุ์

เนื่องจากระดับพันธุ์แต่ละระดับมีการส่งแม่สุกรที่คัดเกรดผ่านจากลูกสุกรพันธุ์ดีเข้าไปเพื่อทดแทน ดังนั้นแต่ละระดับพันธุ์จึงมีความเชื่อมโยงกันแสดงดังภาพที่ 4.5

2.1.2 อัตราและช่วงเวลาของการผสมไม่ติด

หลังจากแม่สุกรเข้าผสม ในช่วงสัปดาห์ที่ 1-15 หลังการเข้าผสมนั้น แม่สุกรมีโอกาที่จะเกิดการผสมไม่ติดเกิดขึ้นได้ ซึ่งเกิดจากหลายสาเหตุด้วยกัน และหากตรวจพบว่าแม่สุกรผสมไม่ติดนั้น แม่สุกรสามารถเข้าผสมใหม่ได้ทันที

2.1.3 อัตราและช่วงเวลาของการแท้ง

ในช่วงสัปดาห์ที่ 4-15 ของการตั้งท้องของแม่สุกรอาจเกิดการแท้งของแม่สุกรขึ้นได้ และหากสุกรเกิดการแท้งแม่สุกรจำเป็นต้องพักท้องเป็นเวลา 5 สัปดาห์จึงกลับเข้าผสมใหม่ได้

2.1.4 อัตราและช่วงเวลาของการท้องลม

ในช่วงสัปดาห์สุดท้ายของการตั้งท้อง คือสัปดาห์ที่ 16 นั้นอาจมีการตรวจพบได้ว่าแม่สุกรนั้นเป็นเพียงการท้องลม คือการที่แม่สุกรแสดงอาการเช่นเดียวกับแม่สุกรท้อง แต่สุกรไม่เข้าคลอดเนื่องจากไม่มีลูกอยู่ในมดลูก และแม่สุกรที่ถูกตรวจพบว่าท้องลมสามารถนำแม่สุกรนั้นเข้าผสมใหม่ได้ทันที

2.1.5 อัตราการตายและคัตทิ้งของแม่สุกรในสถานะต่าง ๆ

ในแต่ละช่วงอายุของการตั้งท้องของแม่สุกรมีโอกาที่แม่สุกรอาจจะเกิดการตายหรือถูกคัตทิ้งได้ เนื่องจากความไม่สมบูรณ์ของร่างกาย

2.1.6 อัตราการผสมติด

ในการเข้าผสมของแม่สุกรกับน้ำเชื้อนั้นจะมีโอกาสการผสมไม่ติดได้

2.1.7 อัตราการเข้าทดแทนของแม่สุกรสาว

หลังจากแม่สุกรเข้าคลอดแล้ว แม่สุกรจะมีการเลื่อนลำดับท้องคือ หากเป็นแม่สุกรท้อง 1 หลังเข้าคลอดแล้วจะกลายเป็นแม่สุกรท้องที่ 2 ดังนั้นจำเป็นต้องมีแม่สุกรสาว(คือแม่สุกรท้อง 0 ยังไม่เคยเข้าผสม)เข้ามาทดแทนเป็นแม่สุกรพันธุ์ โดยอัตราการเข้าทดแทนแม่สุกรสาวมีค่าเท่ากับอัตราการตายและคัตทิ้งของแม่สุกรทุกสถานะ

2.1.8 อัตราการให้ลูกของแม่สุกรแต่ละลำดับท้องของแม่สุกร

ในการเข้าคลอดของแม่สุกร แม่สุกรแต่ละลำดับท้องจะมีอัตราการให้ลูกที่แตกต่างกัน

2.1.9 ช่วงเวลาที่แม่สุกรให้นม

หลังจากแม่สุกรเข้าคลอดแล้วนั้น แม่สุกรนั้นจะให้นมลูกเป็นเวลา 3 สัปดาห์

2.1.10 ช่วงเวลาที่แม่สุกรพักท้อง

หลังจากแม่สุกรเข้าคลอด และให้นมลูกแล้วนั้น แม่สุกรท้องว่างจะพักท้องเป็นเวลา 1 สัปดาห์ก่อนที่จะถูกนำเข้าผสมอีกครั้ง

2.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในส่วนของลูกสุกร

2.2.1 อัตราการตายของลูกสุกรยังไม่หย่านม

ในลูกสุกรที่ยังไม่หย่านมเป็นลูกสุกรที่ยังอ่อนแอ ซึ่งลูกสุกรในช่วงนี้จะมีอัตราการตายสูงกว่าช่วงวัยอื่น

2.2.2 อัตราการแยกเพศลูกสุกร ลูกสุกรเพศผู้:ลูกสุกรเพศเมีย

2.2.3 อัตราการตายของลูกสุกรในแต่ละช่วงเวลา

ในแต่ละช่วงอายุของลูกสุกรจะมีอัตราการตายที่แตกต่างกัน

2.2.4 อัตราและช่วงเวลาของการคัดเกรดเป็นลูกสุกรพันธุ์ดี และลูกสุกรขุน

ในส่วนของการคัดเกรดลูกสุกรพันธุ์ในลูกสุกรเพศผู้จะทำเมื่อลูกสุกรมีอายุ 12 สัปดาห์ และในส่วนของลูกสุกรเพศเมียจะทำเมื่อลูกสุกรมีอายุ 20 สัปดาห์

2.2.5 อัตราการตกเกรดของลูกสุกรพันธุ์ดี

หลังจากมีการคัดเกรดลูกสุกรพันธุ์ดีแล้วนั้น ลูกสุกรพันธุ์ดีที่ได้มีโอกาสตกเกรดคือการพบว่าลูกสุกรมีความไม่เหมาะสมในการเป็นพ่อแม่พันธุ์ ซึ่งเกิดขึ้นได้ทั้งในส่วน of ลูกสุกรเพศผู้ และลูกสุกรเพศเมีย

2.2.6 อัตราการส่งลูกสุกรเข้าทดแทนในแต่ละรุ่นพันธุ์

หลังจากการคัดเกรดของลูกสุกรพันธุ์ดีทั้งลูกสุกรเพศผู้และลูกสุกรเพศเมียแล้วนั้น จะมีการส่งลูกสุกรพันธุ์ดีที่ได้เข้าทดแทนพ่อแม่พันธุ์ในแต่ละรุ่นพันธุ์ โดยอัตราการส่งลูกเข้าทดแทนขึ้นอยู่กับอัตราการตายและคัดทิ้งของพ่อแม่พันธุ์ในรุ่นพันธุ์นั้น ๆ

2.2.7 อัตราและช่วงเวลาของการส่งสุกรพันธุ์ดีเข้าทดแทนเป็นพ่อแม่พันธุ์

ในส่วนของการส่งสุกรพันธุ์ดีเข้าทดแทนนั้น ลูกสุกรเพศเมียจะพร้อมส่งเข้าทดแทนเมื่อมีอายุได้ 34 สัปดาห์ ส่วนลูกสุกรเพศผู้จะพร้อมเมื่ออายุ 44 สัปดาห์

